

אגרא דכלה

שמע ותפלה אזי מעלים ניצוצות הקדושות מתוך הקליפה להחזירם אל הקדושה, וזה נקרא מעשה בראשית שנתחדש בכל יום, ונעשה עי"ז היחוד השלם במדת טוב"ו ית' הוא הטו"ב הגנוז לצדיקים. וכבר ידעת שכל היחודים על ידי מדת הטוב, אמרו צדיק (יסוד עולם) כי טוב (ישעיה ג' י) והמ"י ענין עולם התיקון על ידי שורש הטוב (ובפרט על פי קבלת מה"ר ישראל סרוג ז"ל בעולם המלבוש במרכז ש"י וי"ש שהוא בחינת יסוד):

בין והתבונן ידיד נפשי כמקרה הזה יקרה לאיש הישראלי הנברא בצלם ודמות, נברא בכח נפשו ז' מדות הבנין, הלא הם אהבה יראה התפארות נצוח הודיה התקשרות ממשלה, והנה להיות המדות הם בשבירה, הם משוקעים בעמקי הקליפה ואהבת האדם במדת אהבה דברים שאסרתן התורה וחיותם הם מצד הקליפה, וכן מתיירא מדברים שהם נגד התורה, וכן מתגאה ומתפאר וכו', וכן שאר המדות אתה ידיד הנעים תתבונן מעצמך, והוא לנו הש"י התורה הקדושה שהוא הטוב הגנוז אין טוב אלא תורה, ועל ידי עסק האדם בתורה ובמצותיה מוציאים יקר מזולל ניצוצות הק' מתוך הקליפה. והנה מה שהאדם מחדש בכל יום חידושי תורה ושכליות בעבודה, הוא העיקר להעלות ניצוצין כי הוא דמיון מ"ה החדש אשר הוא התיקון כנודע. (זה נ"ל פירוש הפסוק [תהלים קיט ז] מה אהבתי תורתך, אהבתי להיות מ"ה על ידי תורתך, דהיינו לחדש חידושיך דאורייתא בכל יום תמיד ובכל עת בכדי לעשות תיקונים חדשים בכל עת ובכל יום בסוד מעשה בראשית ועל כן כל היום היא שיחתי בלי הפסק, כי כל זמן שממשמש האדם בדברי תורה מוצא בה טעם חדש [עירובין נד ע"ב]). והנה ידוע סוד השבירה הוא שהכלים לא היו יכולים לסבול את האור ונשברו, ובדמיון זה הוא האדם צלם אלוקים, להיות הגוף

וישלח מלאכים. ידוע בכל מקום

מלאכים הגם שמפרשים שלוחים, עכ"ז לא לחנם נכתב מלאכים, רק לפרש ג"כ מלאכים ממש. והנה גם כאן יתפרש בשתיים כי כן דרך מפלאות התורה ברמזיה. והנה תתבונן שכל אלו השלוחים אשר שלח הטמא הזה היו מכשפים גדולים ושורשם גדול בטומאה כמבואר בפסוק וקסמים בידם, והיו מכוונין בטומאתם בדבריהם לקטרג ולהרע לישראל על ידי קטרוגם, ובפרט בהיותם אצל הטמא העכור בלעם הרשע היודע לסייע בטומאה, והש"י השומר עמו ישראל שלח עמהם מלאכים ממש להפוך דבריהם לטובה כאשר נבאר אחר כך, והש"י סיבב שלשון השליחות היה משתמע לתרי אפי. והנה אמר וישלח מלאכים ולא נאמר מי המשלח, על כרחך סמך על הפסוק הנ"ל שאמר ובלק וכו' בעת ההוא, והנה תתבונן כי בלק שלח שלוחיו, והעת היא שהיא השכינה שלחה מלאכים ממש להפוך דברי הרשעים בקטרוגם למליצה וזכות, ותבין אחר כך רמיזת התורה כאשר נבאר א"ה:

להיות דברינו בסיוע הפרשה בקנאת הברית, אציגה נא עמך מה שדברנו בברכת ק"ש דרוש טוב ושולם:

המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה

בראשית כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו. להבין הראיה מהפסוק אינה שייכה לגוף הענין כי אינו מבואר בפסוק שהש"י מחדש בכל יום מעשה בראשית. ונ"ל לפרש דידוע מסוד השבירה שנשארו ניצוצין דקדושה מובלעים בקליפה מכל מדה ומדה משבעה מדות בכדי להיות שעשועי המלך בכל עת שאנחנו מעלין איזה ניצוץ הקדוש מתוך עמקי הקליפות עי"י מסירות נפש בתורה ועבודה, ובפרט במסירות נפש בקריאת

דבר המערכת

מנוצחין, שהם רק ענפי הגוף, (והנה תראה שהנביא אומר ואנכי השמדתי את האמורי מפניהם אשר כגובה ארזים גובהו (עמוס ב' ט') עשה עיקר מהאמורי (הבן) והנה ישראל דקדושה הוא כינוי לתפארת ישראל וכו', וזהו וירא בלק בן צפור שגדלה מדרגתו בקליפה בידיעת החכמה, ונמצא שדוידור בחי' ותבונן את כל אשר עשה תפארת ישראל לאמורי תפארת דקליפה, ואז התבונן כאשר הגוף מנוצח, שוב בוודאי הקצוות לא יעמדו והבן עכלה"ק, ואף אנחנו נענה חלקינו דידיע בסוד נר"ן שנפש הוא עשה, ורוח ביצירה בחי' ז"א בחי תפארת, בחי דיבור ונשמה בבריאה, בחי בינה, בחי מחשבה, כנודע, ונמצא שדוידור בחי' תפארת, ועל ידו יוצא לפועל כוח הידיים דעשה של עם ישראל, משא"כ הגויים שכל אמירתם בקליפה, אין להם שום כוח אפי' בידיהם נגד עם ישראל. עכלה"ק.

וזה התבונן בלק אשר ראה שכל הכוח של בני ישראל בא מכוח אותו סבא קדישה יעקב = ישראל שעשה לסבו עשיו וגזל ממנו הברכות, ואז יוגר מאוב מפני העם מאוד כי רב הוא, אפילו היה מבחינת כמות האנשים מעט נגד האומות, אבל כי רב הוא יש לו כוח רב, ולוה חיפש את צד הטומאה דהיינו בלעם שיאמר לו באיזה כוח מבטלים את כוחו של ישראל סבא שלא ינצחו בתפילותיהם במלחמה.

ולוה אמר לו בלעם הרשע, הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב, לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלוקינו עמו ותרועת מלך בו, הכוח של בני ישראל לנצח במלחמה כמו שהיה במלחמות ישראל שתקעו והריעו כדי לנצח את האויב זה ה' אלוקינו עימו, כשבני ישראל לא שוכחים את ה' אלוקינו עימו, אז שייך אצליהם ברכת יצחק ליעקב ארייך ארוה, ומברכיך ברוך, ולוה יעץ לו לגרום לבני ישראל לחטוא, ואזי יתקיים הברכה שברך יצחק לעשיו, (בראשית כז מ) והיה כאשר תרדו ופרקת עלו מעל צוארך, אזי ח"ו יאבדו בני ישראל את כוח הקדושה ואז יהיה לו כוח לנצח אותם, ובני ישראל לא עמדו בנסיון האחרון ונפלו, וזה לימוד לדורות גם מבטיח שאויבי ישראל עומדים מולם לכלותם, לדעת ולא לשכוח את ה' אלוקינו עמו ותרועת מלך בו, אם לא נשכח את ה' אלוקינו, נתנהג בדרכי ה' ונקיים את רצון ה' אזי ותרועת מלך בו, ננצח במלחמה בכוח השופר אשר הוא הצעקה הפנימית מהלב כלפי הקב"ה, ובכוח ישראל סבא וברכות שברכו יצחק יעבוד עימם, וישתחו לך לאמים, הנה גביר לאחיק, וישתחו לך בני אמך; ארייך ארוה, ומברכיך ברוך.

ברכת לביתא באבא
ה' בלק באוהל רבינו בדינוב
דידעם פנים בנימין בן אנה אלה

בפרשתינו: וירא בלק בן ציפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי, וכבר הקשו המפרשים ז"ל על הלשון אשר עשה ישראל, היה צריך לומר אשר עשו ישראל, או בני ישראל, ולמה כתוב קודם וירא בלק בן ציפור כיחיד ואח"כ ויגר מואב מפני העם מאוד כי רב הוא. קודם וירא בלק שהוא היחיד ואח"כ ויגר מואב שזה כל העם.

ונראה לבאר אשר בלק ראה בכוח הסט"א שלו את הכוח של עם ישראל במלחמה לנצח את האויב שזה לא בכוח הזרוע, כי בכוח הזרוע והטבע לא היו מנצחים אויבים גדולים, כמו את סיוחן שנצח במלחמה את מואב וכו' אלא ש' כאן כוח מיוחד כוח עלאי, כוח משמים ע"מ לנצח את האויבים במה שנראה כמלחמה.

והתבונן בלק, למה מגיע לבני ישראל הכוח המיוחד הזה לנצח את העמים הכי חזקים במלחמה כנגד הטבע, וראה בלק את כל אשר עשה ישראל לאמורי, היינו מה שעשה יעקב סבא מהימנא אשר שמך לא יקרא יעקב אלא ישראל, אשר עשיו הרשע ניצל את השם, הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים, הקב"ה אמר לו שמך לא יקרא יעקב אלא שמך ישראל, בכוח יעקב אבינו שניצח בערמה פעמיים את עשיו אחיו, נקרא שמו ישראל ע"ש בני ישראל, שקיבל את הברכות מאביו יצחק באמרו הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו, בזה שבני ישראל משתמשים בקול קול יעקב, ומרימים קולם וצעקתם לאבינו שבשמים שיושיענו מכל הצרות והרעות, אזי כשמלבישים את המלחמה בטבע: הידיים ידי עשיו, מצליחים במלחמה דרך הידיים לנצח את האויב עשיו, ואז ברך יצחק את יעקב בכל הברכות שרצה לברך את עשיו, יעבודך עימם, וישתחו לך לאמים, הנה גביר לאחיק, וישתחו לך בני אמך; ארייך ארוה, ומברכיך ברוך, ובזכות הברכות האלו מנצחים בני ישראל את בני עשיו במלחמות כמו שבייך יצחק את יעקב, ולוה התכוון בלק אשר עשה ישראל לאמורי היינו יעקב עשה לאמורי זה עשיו, כמו שאומר רש"י הק' (בראשית מח כב) על הפסוק אשר לקחתי מיד האמורי מחרבי ובקשתי, אומר רש"י מיד האמורי זה עשיו, שעושה מעשי אמורי, דבר אחר שהיה צד אביו באמרי פיו, עכלה"ק, ובזכות זה מנצחים כל המלחמות כמו שמביא רבינו בספרו אגרא דכלה וכו': דידע? עממין היו נגד ז' מדות דקליפה, חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות, וסידורם קיבלנו מאת כ"ק אדמו"ר הרב הק' מוהריי"ץ זצוק"ל מ"כ בק"ק לובלין (החווה) כנעני חסד דקליפה, רותי גבורה, אמורי תפארת, וכו', והנה ידוע דתפארת עיקר הגוף (כדאיתא בפתח אליהו) וכאשר עיקר הגוף מנוצח בוודאי שאר הקצוות

הילולא דצדיקיא:

לקראת הילולת הרה"ק בעל האור החיים זיע"א שיחול ביום ראשון ט"ו תמוז הבעל"ט

נביא כאן כמה ליקוטים שרבינו מעתיק משמו הק':

שומרי שבת תתחדש בכל פעם ויבראו עוד ששת ימים, כן הוא בכל זמן ועידן, כן הוא בדברי הרב עיר וקדיש בעל אור החיים זצוק"ל, וכתב עוד אילו יצויר ח"ו באיזה זמן מן הזמנים שאין בעולם ח"ו שומר שבת היה חוור העולם לתהו ובהו, עכלה"ק.

הנה אמרו רז"ל במדרש [ויק"ר פכ"ד ט'] קדושים תהיו, יכול כמוני, תלמוד לומר כי קדוש אני י"י קדושתו למעלה מקדושתכם, ע"כ, והוא לכאורה מדרש תמוה, הדאך ס"ד ליציר חומר שיהיה קדוש כשמו ית', ואמרתו לבאר זה, דהנה קי"ל אורייתא מחכמה נפקת [זח"ב קכ"א ע"א], בראשית בחוכמתא [תרגום יונתן ב"ע], וכמשרו"ל נובלות חכמה שלמעלה תורה [ב"ר פ"ז ז'] והנה החכמה נקרא קדש כמבואר בזהר [ח"ב קכ"א ע"ב] בפסוק ואנשי קדש

תהיון לי, והנה כתב הרב עיר וקדיש בעל אור החיים בספר החפץ, החכמים שמתקנין תקנות ומאירין בתורתן לישראל, נשמותיהם מאירות מן החכמה על כן נקראו חכמים שמקבלין מן החכמה (כן הבנתי מדבריו דברי קדש), ובה יתבאר לך דבריהו ז"ל במדרש הג"ל, קדושים תהיו, תקבלו הארה מן החכמה הנקרא קדש, ותוכלו לתקן תקנות ומצות לישראל כיון שתקבלו מן החכמה שהוא מקום התורה ואם כן יהיה דברים תורה שלימה, יכול כמוני (היינו שיהיה ספק דברים ספק של תורה הנאמרה מפי סיני), תלמוד לומר כי קדוש אני י"י, קדושתו למעלה מקדושתכם. עכלה"ק.

זיעוכ"א

מדור הטע"ם:

[ר"ת - הלכות טעמים ענינים מנהגים] בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

לא זעם ה'

לא יכנס לביתו כשהוא רעב

נודע הדבר כשהאדם רעב הוא כעס, וכשמסעד לבו, לבו שמח ומרחם ביותר ואינו מתאכזר כל כך, כמד"א (ירמיה מד יז) ונשבע לחם ונהיה טובים, וכן קבלנו ממנו הקדוש מוהר"ר מנחם מנדל ז"ל מנוחתו כבוד ברימאנא שבבוא האדם מהדרך יראה שלא לבא לביתו ברעבונו, בכדי שלא יתכעס על אנשי ביתו.

(אגרא דכלה פרשת וישב)

לא יבוא הכעס בלבו אפילו לשם שמים

מבואר במקובלים שעל ידי הכעס מרתח גופו באש היסודי שבנפשו וגופו, והנה קיימ"ל שמותר לכעוס על עוברי רצונו יתברך ובאם יודע ורואה שעושים דברים שאינם מהוגנים אזי מצוה לכעוס ולזה נבראת המדה הלזו, רק כתבו חכמי המוסר שזה צריך להיות בישוב הדעת שיתיישב בדעתו מקודם שלא יבוא הכעס בלבו ויבוא לכלל טעות, רק יראה להם בפיו ובאיבריו כאילו כועס ומתקצף, אבל לא יהיה הכעס בלבו.

(שם פרשת ויקהל)

בשבת יראה לכל חדות לבו

ונראה לי שגם זה הוא דוקא בימי החול אבל ביום השבת מבואר בזה"ק שצריך להראות לכל חדות לבבו ושמתו ב"

ובאם אינו מראה בפועל החדה אזי ח"ו המלאכים מסתלקין, וזהו שרמזה תורה לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, עיי"ש באורך. (שם)

אסור להסתכל בפני הכועס

כתיב ויאמר ה' אל קין (בראשית ד ט) הנה היה די שיאמר ויאמר ה' אליו ואנא ידענא כי אל קין ידבר, והנראה להורות לנו כי אסור להסתכל בפני הכועס, ועל כן לא נאמר אליו, כי כביכול לא פנה אליו רק ויאמר אמירה הנמשך לקין.

(שם פרשת בראשית)

צדיקים מסלקים הרע על ידי כעסם

כתב המקדש מלך בשם מו"ה יעקב מאראגי זצ"ל בשם האריז"ל שלפעמים כשיכעוס האדם מסלק ממנו חלק הרע שבו, וישאר בו זולתי הטוב והיינו כשיהיה הרגזו לשם שמים, כמש"כ זוה"ק רגזא דרבנן טב איהו וכו'.

והנה שמעתי שעפ"ז רבים מתיריים לעצמם לכעוס להעבירי הרהורים רעים, ותולין עצמם באילן הגדול שמותר לכעוס לבטל הרע, הוא דוקא במילי דאורייתא וליקרא דאורייתא, והוא מתנה מהשי"ת שמזמין לצדיק שיכעוס על מילי דאורייתא כדי לסלק ממנו הרע.

(אגרא דפרקא את רלח)

'בדרך החיים'

שיפוץ ושמירה על קברי הצדיקים באירופה
שע"י מוסדות 'בני יששכר'
בראשות הרה"ח ר' חיים פסח ריינר הי"ו

עקב העלויות הכבידות בשיפוץ ונקיון בתי הקברות בפולין, ולע"ע לא נענו אחב"י הנדיבים לקחת חלק בהוצאות הכבידות, ונקלענו לחובות.

נאלצנו להפסיק את העבודות, עד אשר יהיה לנו את האמצעים הנדרשים לכך...

ההנהלה

לעשות בית כנסת נאה ומפואר כדוגמת בית הכנסת העתיק בדינוב שנהרש ע"י הונאיים יל"ש בשואה.

עלות העבודות מסתכם בקרוב למאה אלף דולר, והרוצה לזכות במצוה חשובה זו, יוכל בסכום של 5,000 דולר להצניח שמו על קיר היכל בית הכנסת מתחת לתפילה שיצויר על קירות בית הכנסת.

הודעה

אברך המעוניין לשהות בדינוב במשך השבועות הקרובים למשך שבוע או יותר, בתמורת תשלום כרטיס הטיסה והוצאות נסיעות הפנים וכו', יפנה לטלפון 050-4132188.

מהנעשה בחצרות קדשינו:

באב בדינוב, שבת נחמו - ואתחנן, עקב, ראה, שופטים, המעוניינים להצטרף יכולים להתקשר לטלפון 050-4132188.

כמו"כ למעוניינים במסע לקברי הצדיקים בשילוב מקומות הרריים ויפים בפולין והאיזור בתקופת הקיץ יכולים להתקשר לסוכני הנסיעות המארגנים את המסעות בטלפונים 054-8422620 או 054-8422620 בטלפון 054-8470510.

זכות הרבים

בשבועות אלו עומלים אנו בעבודות גמר פנים היכל בית המדרש בדינוב, ובמטרה לפאר את בית ה'

לקראת הילולת הרה"ק בעל האור החכמה מדובניוקו, החל ביום א' כב תמוז, יהיה קבוצת יהודים בדינוב, הרוצים לשהות בדינוב יפנו להנהלת המוסדות.

שבת מטו"מ

כח תמוז, יומא דהילולא דהרה"ק בעל הישמח משה מרחק 3 שעות נסיעה מדינוב, יהיה בדינוב ישיבת מנטסטרט בראשות המגיד שיעורים והמשגיחים, המעוניינים לשהות בשבת זו בדינוב יפנו לטל: 050-4132188.

שבחות הקיץ בדינוב

נרשמו קבוצות לשהות בשבתות הקיץ לאחר תשעה

העולים לדינוב:

בשבת שעבר פרשת חוקת שהו קבוצה של יהודים בדינוב לרגל הילולת הרה"ק רבי מרדכי מקוזמיר זצוק"ל בן הרה"ק רבי אברהם המגיד מטריסק.

בליל א' השבוע שהו בדינוב קבוצת יהודים שבאו להסתופף בצל רבינו בראשות המשפיע הרה"ח ר' מוטה פראנק שליט"א.

אתמול בערב באור ליום חמישי פרשת בלק שהו בדינוב קבוצת יהודים בראשות כ"ק אדמו"ר מבורשטין שליט"א שחזרו ממסע על קברי הצדיקים לכבוד הילולת זקנים הרה"ק בעל העטרת צבי מזידיטשוב זצוק"ל הטמון בעיר זידיטשוב שבאוקריינה לא הרחק מהגבול עם פולין.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15

זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה